

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

DO BUŁGARII I MACEDONII PÓŁNOCNEJ

[5-7 MAJA 2019] **PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO** SPOTKANIE Z PRZEDSTAWICIELAMI

WŁADZ Sofia, niedziela 5 maja 2019 r. [\[Multimedia\]](#)

Panie Prezydencie

Panie Premierze,

Szanowni członkowie korpusu dyplomatycznego,

Czcigodni przedstawiciele władz,

Przedstawiciele różnych wyznań religijnych,

Drodzy bracia i siostry,

Cieszę się, że jestem w Bułgarii, miejscu spotkania między wieloma kulturami i cywilizacjami, mostem między Europą Wschodnią a Południową, otwartą bramą na Bliski Wschód. Jest to kraj, w którym głęboko zanurzone są starożytne korzenie chrześcijańskie, umacniające powołanie, by sprzyjać spotkaniu zarówno w regionie, jak i we wspólnocie międzynarodowej. Tutaj różnorodność, w poszanowaniu poszczególnych cech jest postrzegana jako szansa, bogactwo, a nie powód do konfliktu.

Serdecznie pozdrawiam władze Republiki i dziękuję im za zaproszenie do odwiedzenia Bułgarii.

Dziękuję Panu Prezydentowi za uprzejme słowa, które skierował witając mnie na tym historycznym placu, noszącym imię męża stanu, Atanasa Burowa, cierpiącego z powodu rygorów reżimu, który nie potrafił zaakceptować wolności słowa.

Z szacunkiem przesyłam pozdrowienie Jego Świątobliwości patriarsze Neofitowi – którego wkrótce spotkam - metropolitom i biskupom Świętego Synodu, a także wszystkim wiernym Bułgarskiego Kościoła Prawosławnego. Pozdrawiam serdecznie biskupów, kapłanów, zakonników i zakonnice oraz wszystkich członków Kościoła katolickiego. Przybywam, aby umocnić ich w wierze oraz wesprzeć ich w codziennej drodze życia i świadectwa chrześcijańskiego.

Serdecznie pozdrawiam chrześcijan należących do innych wspólnot kościelnych, członków

społeczności żydowskiej i wyznawców islamu, i wraz z wami ponownie wyrażam „mocne przekonanie, że autentyczne nauczanie w różnych religiach jest dla nas zachętą do trwania zakorzenionymi w wartościach pokoju; do obrony wartości wzajemnego zrozumienia, braterstwa ludzkiego i harmonijnego współistnienia” (*Dokument o ludzkim braterstwie*, Abu Zabi, 4 lutego 2019 r.). Korzystajmy z gościnności, jaką oferuje nam naród bułgarski, aby każda religia, powołana do krzewienia harmonii i zgody, przyczyniała się do rozwoju kultury i środowiska, przenikniętych pełnym szacunkiem dla osoby ludzkiej i jej godności, ustanawiając istotne powiązania między różnymi kulturami, wrażliwościami i tradycjami oraz odrzucając wszelką przemoc i przymus. W ten sposób zostaną pokonani ci, którzy za wszelką cenę próbują manipulować i instrumentalizować religię.

Moja obecna wizyta pragnie nawiązać duchowo do pielgrzymki świętego Jana Pawła II w maju 2002 roku i odbywa się, upamiętniając z wdzięcznością obecność w Sofii przez około dziesięć lat ówczesnego delegata apostolskiego, abp. Angelo Giuseppe Roncalliego. W jego sercu zawsze było poczucie wdzięczności i głębokiego szacunku dla waszego narodu, do tego stopnia, iż mówił, że gdziekolwiek by był, jego dom dla was zawsze będzie otwarty. Nie trzeba będzie mówić, czy jest się katolikiem czy prawosławnym, ale wystarczy, że jest to brat z Bułgarii (por. *Homilia*, 25 grudnia 1934 r.). Święty Jan XXIII pracował nieustraszenie na rzecz krzewienia braterskiej współpracy między wszystkimi chrześcijanami, a poprzez Sobór Watykański II, który zwołał i któremu przewodniczył w jego pierwszej fazie, nadał wielki bodziec i wyrazistość dla rozwoju stosunków ekumenicznych.

Nawiązując do tych opatrnościowych wydarzeń, poczynawszy od 1968 r. - a więc przez ostatnie pięćdziesiąt lat - oficjalna delegacja bułgarska, złożona z przedstawicieli najwyższych władz cywilnych i kościelnych, odwiedza co roku Watykan z okazji święta świętych Cyryla i Metodego. Ewangelizowali oni ludy słowiańskie i byli u podstaw rozwoju ich języka i kultury, a przede wszystkim obfitych i trwałych owoców świadectwa chrześcijańskiego i świętości.

Niech będą błogosławieni święci Cyryl i Metody, współpatroni Europy, którzy swoimi modlitwami, geniuszem i zgodnym trudem apostolskim są dla nas przykładami i nadal, ponad tysiąc lat później, są dla nas inspiratorami owocnego dialogu, harmonii, braterskiego spotkania między Kościołami, państwami i narodami! Niech ich wspaniały przykład wzbudzi wielu naśladowców także w naszych dniach i zrodzi nowe drogi pokoju i zgody!

Obecnie, w tym historycznym momencie, trzydzieści lat po upadku reżimu totalitarnego, który uwięził wolność i inicjatywy, Bułgaria stoi w obliczu następstw emigracji ponad dwóch milionów współobywateli poszukujących nowych możliwości pracy, która miała miejsce w ostatnich dziesięcioleciach. Jednocześnie Bułgaria - podobnie jak wiele innych krajów starego kontynentu - musi uporać się z tym, co można uznać za nową zimę: demograficzną, która spadła jak kurtyna mrozu na tak znaczną część Europy, będącą następstwem spadku zaufania do przyszłości. Zatem spadek liczby urodzeń, w połączeniu z intensywnym przepływem migracyjnym doprowadził do

wyludnienia i porzucenia wielu wiosek i miast. Ponadto Bułgaria mierzy się ze zjawiskiem osób, które próbują przekroczyć jej granice, aby uciec przed wojnami i konfliktami lub ubóstwem, i starają się dotrzeć na różne sposoby do najbogatszych obszarów kontynentu europejskiego, by znaleźć nowe szanse egzystencji lub po prostu bezpieczną przystań.

Panie Prezydencie,

Znam starania rządzących tym krajem, usiłujących od lat stworzyć takie warunki, aby zwłaszcza młodzi nie byli zmuszani do emigracji. Chciałbym zachęcić was do kontynuowania tej drogi, do dołożenia wszelkich starań na rzecz krzewienia korzystnych warunków umożliwiających ludziom młodym zainwestowanie swoich świeżych sił i zaplanowanie swojej osobistej i rodzinnej przyszłości, znajdując w ojczyźnie warunki, pozwalające im na godne życie. A wam, którzy znacie dramat emigracji, pozwalam sobie zaproponować, abyście nie zamykali oczu, serca i rąk - jak to jest w waszej tradycji - na tych, którzy pukają do waszych drzwi.

Wasz kraj zawsze wyróżniał się jako pomost między wschodem a zachodem, zdolny sprzyjać spotkaniu różnych kultur, grup etnicznych, cywilizacji i religii, które żyły razem pokojowo od wieków. Rozwój, także gospodarczy i obywatelski Bułgarii, musi koniecznie obejmować uznanie i docenienie tej specyficznej cechy. Niech ta ziemia, między wielkim Dunajem a brzegiem Morza Czarnego, uczyniona żyzną przez pokorną pracę wielu pokoleń i otwarta na wymianę kulturalną i handlową, zespolona z Unią Europejską oraz solidnymi więzami z Rosją i Turcją, oferuje swoim dzieciom przyszłość nadziei.

Niech Bóg błogosławi Bułgarię, zachowa ją w pokoju i gościnności oraz uczyni pomyślną i szczęśliwą!